

обумовленої обіцянки сплатити визначену суму зазначається проста і нічим не обумовлена пропозиція сплатити певну суму, а також найменування того, хто повинен платити.

Однією з особливостей векселів є те, що кожний індосант, тобто особа, яка передала вексель, автоматично стає зобов'язаною особою за векселем і відповідає перед новим держателем не тільки за дійсність права, що закріплене у векселі, але й за його здійснення. Тобто держатель векселя за загальним правилом може звернутися для задоволення свого права, яке закріплене у векселі не тільки до векседавця, а також до будь-кого із попередніх держателів векселя.

Отже, вексель виступає не лише борговим документом, а й високоліквідним платіжним засобом. Це робить вексель одночасно різновидом і кредитно-розрахункових документів, і цінних паперів, і кредитних грошей. Для того, щоб вексель успішно виконував свою роль, в Україні потрібно розробити й запровадити цілий комплекс нормативів і правил.

Сучасні особливості процесуального статусу прокурора у господарському судочинстві

Яценко Т.О., студент ННІПП НАВС

Науковий керівник: кандидат економічних наук Загорняк Н.Б.

На сьогодні відповідно до ст. 29 Господарського процесуального кодексу (далі – ГПК) прокурор вправі брати участь у розгляді справи як для захисту інтересів держави так і громадян [1]. Важливим та актуальним питання є визначення кола громадян які мають право на таке представництво, оскільки у справах в яких прокурор бере участь особа звільняється від сплати судового збору, що суттєво зменшує витрати таких осіб. В ГПК відсутні вимоги до таких осіб, але відповідно до пункту 4 Прикінцевих та перехідних положень Закону України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України з питань удосконалення діяльності прокуратури» від 18.09.2012 № 5288-VI на території адміністративно-територіальних одиниць, на яких центри надання безоплатної вторинної допомоги не розпочали надання такого виду правової допомоги, органи прокуратури можуть здійснювати представництво в суді інтересів громадян з такої підстави, як неспроможність громадянина через свій матеріальний стан самостійно захистити свої порушені чи оспорювані права або реалізувати процесуальні повноваження [2]. Але виникає питання, що варто вважати «матеріальною неспроможністю» громадянина захистити свої права, неспроможність громадянина сплатити судовий збір та оплатити послуги представника. На нашу думку «матеріальною неспроможністю» слід вважати неспроможність громадянина сплатити судовий збір, оскільки відповідно до ст. 28 ГПК громадяни можуть вести свої справи в господарському суді особисто і залучення представника не є обов'язковою умовою участі даних осіб у господарському процесі.

Також важливим питанням залишаються підстави участі прокурора судовому процесі, так згідно з частиною п'ятою статті 36-1 Закону України «Про прокуратуру» прокурор самостійно визначає підстави для

представництва у судах [3]. До того ж, відповідно до постанови пленуму Вищого господарського суду України «Про деякі питання участі прокурора у розгляді справ, підвідомчих господарським судам « право прокурора на подання позову до господарського суду не ставиться законом у залежність від наявності у прокурора матеріалів прокурорської перевірки з того питання, з якого подано позов [4]. Крім того важливим аспектом є те, що прокурор вправі вступити з власної ініціативи у справу, провадження в якій порушено за позовом інших осіб, на стороні не лише позивача, а і відповідача, або третьої особи чи особи, яка не брала участі у справі, але щодо якої господарський суд вирішив питання про її права та обов'язки.

Згідно зі статтею 29 ГПК прокурор наділяється правами і обов'язками сторін, крім укладання мирової угоди, отже, прокурор користується певними процесуальними правами також на стадії виконання рішення, ухвали, постанови господарського суду. Так, прокурор має право подати заяву про відстрочку або розстрочку виконання рішення, ухвали, постанови, зміну способу та порядку їх виконання, яке підлягає розгляду господарським судом на загальних підставах та вправі оскаржити дії чи бездіяльність органів державної виконавчої служби щодо виконання рішень, ухвал, постанов господарських судів відповідно до вимог статті 121-2 ГПК [1; 4].

Можна зробити висновок, що прокурор у господарському процесі майже прирівнений за правами до сторін і, вступаючи у судовий розгляд, виступає на боці однієї зі сторін, однак на меті має захист інтересів держави.

Список використаних джерел:

1. Господарський процесуальний кодекс України: Закон України від 06 лист. 1991 року // Відомості Верховної Ради України. – 1992. – № 6. - [Електронний ресурс]. - Режим доступу: <http://zakon4.rada.gov.ua>.
2. Про внесення змін до деяких законодавчих актів України з питань удосконалення діяльності прокуратури: Закон України від 18 вер. 2012 року // Відомості Верховної Ради України.- 2013.- № 37.- ст.490.- [Електронний ресурс]. - Режим доступу: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/5288-17>.
3. Про прокуратуру: Закон України від 14 жовт. 2014 року // Відомості Верховної Ради України. - 2015. - № 2-3. - ст.12. - [Електронний ресурс]. - Режим доступу: <http://zakon2.rada.gov.ua>.
4. Про деякі питання участі прокурора у розгляді справ, підвідомчих господарським судам: Постанова пленуму Вищого господарського суду України від 23 бер. 2012 року № 7. - [Електронний ресурс]. - Режим доступу: <http://zakon4.rada.gov.ua>.